

56 - Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

Innehåll Sira-lektion 56 Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien
Nyheten om att tortyren mot muslimerna upphört
Utvandringen var inte en reträtt
Profetens val av utvandrare

Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn, och fred och välsignelser. Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, må Guds frid och välsignelser vara över honom.

Talet om utvandringen till Abessinien fortsätter. Muslimerna nådde Abessiniens land, och detta var den första utvandringen i islam. Denna utvandring var en godhet för muslimerna och en öppning för islam. De utvandrande muslimerna kunde utöva sin religion i trygghet. al-Najashi hedrade deras vistelse, tog emot dem väl, och de fann hos honom den trygghet för sin religion och sina liv som de inte fann i sitt hemland och hos sina familjer. Muslimerna möttes av god behandling från abessinierna och levde i det bästa skydd.

56 – Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

Men utvandringen varade inte länge. Muslimerna återvände från Abessinien till Mecka efter att de nåtts av nyheten att Quraysh hade slutit fred med muslimerna, lämnat dem fria och slutat skada dem. När de anlände fann de att verkligheten var motsatsen till vad som nått dem, och de tvingades utvandra till Abessinien en andra gång.

Orsaken till detta rykte var följande:

Profeten, ﷺ, gick ut till det heliga området. I helgedomen fanns en stor samling av Qurayshs folk – ledare och stormän. Guds sändebud, ﷺ, stod upp bland dem och överraskade dem genom att recitera **Surat al-Najm**.

De otroende hade aldrig tidigare hört Koranen med lyssnande öron och full uppmärksamhet. De hade tvärtom kommit överens sinsemellan att inte lyssna till denna Koran:

”De som inte tror sade: Lyssna inte till denna Koran, och för oväsen när den läses.”

När profeten, ﷺ, överrumplade dem med sin recitation, och Guds ord slog mot deras öron, kände de dess storhet, vältalighet och kraft. Det de hörde berörde deras känslor och hjärtan. Verserna var som slag som får hjärtan att flyga.

Profeten nådde slutet av suran:

”Fall ned på era ansikten inför Gud och tillbe.”

Då föll han ned i prostration.

Ingen av de närvarande kunde behärska sig – de föll alla ned i prostration. Koranens kraft över hjärtana och sanningens styrka hade brutit envisheten i dessa hånfulla och högmodiga själar. De kunde inte annat än att falla ned inför Gud i tillbedjan.

Nyheten om att tortyren mot muslimerna upphört

Denna nyhet spreds till Abessinien, men den nådde dem inte i sin verkliga form. Nyheterna kom att Mekkas folk hade slutat tortera och förfölja muslimerna, och ett rykte spreds om att Mekkas folk hade trätt in i islam. Muslimerna beslutade därför att återvända till Mecka för att leva trygga tillsammans med Guds sändebud, ﷺ, och sina familjer och släktingar.

56 – Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

Men så snart de nådde Meckas utkanter förstod de att nyheten inte var sann – och att Quraysh hade fortsatt och till och med ökat tortyren och förföljelsen av de troende.

Många av dem som kom återvände därför till Abessinien. De som gick in i Mecka gjorde det i hemlighet eller under skydd av en man från Quraysh. Quraysh ökade sin förföljelse och tortyr mot Guds sändebuds följeslagare, och tortyren mot de svaga troende i Mecka blev ännu hårdare.

Quraysh stördes av det som nått dem om al-Najashis goda skydd av muslimerna. I denna situation befallde Guds sändebud, ﷺ, sina följeslagare att utvandra till Abessinien **en andra gång**.

Othman sade: **”O Guds sändebud, vi utvandrade första gången, och nu denna andra gång – och du är inte med oss.”** Han, ﷺ, sade: **”Ni är de som utvandrar till Gud. Ni har båda utvandringarna.”**

Beslutet om den andra utvandringen var mycket svårare än den första. Quraysh hade nu blivit vaksamma, stängt Meckas portar och placerat vakter vid alla ingångar och utgångar. Att lämna Mecka blev mycket svårt.

Dessutom var antalet denna gång stort. Förra gången var de **14 män och 3 kvinnor**. Nu var de **nära hundra**, exklusive barn och ägodelar.

Mecka var en liten stad, och att en sådan grupp lämnade den skulle väcka stor uppmärksamhet.

Bland de utvandrande fanns framstående namn i islam som kom från Mekkas ledare:

- **Umm Habiba**, dotter till Abu Sufyan
- sonen till Otba ibn Rabi'a, en av ledarna för otro
- sonen till Suhayl ibn Amr, en av Mekkas stormän
- Hisham ibn al-As ibn Wa'il, och al-As var en av de största avgudadyrkarna

Att dessa och deras likar lämnade Mecka skulle skapa en jordbävning i staden. Varje ledare skulle känna sig träffad i sin stolthet, sin visdom och sin bedömning av händelserna.

Den som granskar namnen på stammarna som muslimerna utvandrade från finner att islam hade spridit sig i **alla Mekkas stammar**.

56 – Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

Utvandrarna kom från alla stammar. Ledaren för denna utvandring var **Ja'far ibn Abi Talib**, må Gud vara nöjd med honom.

Han lämnade tillsammans med profetens följeslagare enligt en noggrant planerad strategi, där både stora och små, män och kvinnor samarbetade för att göra utvandringen framgångsrik och utföra denna uppgift på bästa sätt.

De lämnade Mecka, nådde Röda havet, steg ombord på skepp och reste mot Abessinien innan Quraysh hann stoppa dem. När de otroende fick veta det förföljde de dem, men Gud räddade dem, och de lyckades inte fånga någon av dem.

Chocken i Mecka

Avgudadyrkarna vaknade nästa dag och fann att Mecka hade förlorat **100 personer** – och Mecka var en liten stad. Föreställ dig det enorma tomrum som dessa rättfärdiga män och kvinnor lämnade efter sig.

Muslimerna i Abessinien

De troende nådde Abessinien, och al-Najashi tog emot dem på bästa sätt. Han var, som Guds sändebud sade, ﷺ: **”En kung som ingen förtrycks hos.”**

Utvandrarna kände trygghet för sina liv. Deras rykte spreds. De bosatte sig i Abessinien och arbetade med jordbruk, hantverk och handel. De var människor av god moral, god behandling och gott uppförande.

De respekterade landets lagar och dess folk, och abessinierna älskade dem och behandlade dem väl. al-Najashi hedrade dem och förklarade sitt skydd över dem. De kunde öppet utöva sin religion utan att frukta tortyr eller förföljelse.

Quraysh accepterade inte verkligheten

Men accepterade Quraysh detta faktum – att muslimerna levde i trygghet i Abessinien?

Nej. De följde händelserna noggrant och brydde sig mycket om utvandrarna. De ansåg inte att deras utvandring löste Qurayshs problem med muslimerna. De ville få dem tillbaka till Mecka för att återfå kontrollen innan situationen gled dem ur händerna – av rädsla för

överraskningar och att islam skulle spridas i Abessinien.

Därför beslutade Quraysh att skicka en **officiell delegation** för att be al-Najashi att återlämna muslimerna till Mecka – som om de vore en grupp brottslingar, inte en grupp ädla människor som förtryckts i sitt land och lämnat det för att fly undan orättvisa och söka trygghet.

Vilka lärdomar drar vi av muslimernas utvandring till Abessinien?

Utvandringen var inte en reträttsrörelse

Den första lärdomen

Utvandringen i islam var inte en reträttsrörelse för att fly från orättvisa och förföljelse. Den var en kämpande rörelse, en form av jihad, för att förändra verkligheten, övervinna svaghetens tillstånd och försöka lyfta kallelsen på nytt. Den muslimske kallaren ändrar sin plats – men ändrar inte sitt mål. Utvandringen är ett seriöst försök att föra kallelsen ut ur stagnationens tillstånd och utanför gränserna.

Den andra lärdomen

Utvandringen föregicks av en **psykologisk förberedelse** för muslimerna att utföra denna uppgift. Surat al-Kahf uppenbarades, och den innehöll tre berättelser som bar glada budskap och antydningar till de troende om att de måste förbereda sig för att utföra en stor handling – och att de måste vara värdiga den.

Berättelsen om **grottans ungdomar** var en vägledning om att utvandring från otrohetens och förföljelsens land är nödvändig när man fruktar prövning. Och Gud, som stärkte hjärtana hos dessa unga män som utvandrade i mer än 300 år och som tog hand om dem med Sin kraft, är kapabel att stärka hjärtana hos dessa troende.

Berättelsen om **Musa och al-Khidr** visar att omständigheter inte alltid ger resultat enligt de synliga orsakerna. Resultatet kan komma motsatt den synliga orsaken. Därför är muslimernas utvandring från Mecka till ett land med rättvisa och frihet inte slutet.

Att skada skeppet i berättelsen om al-Khidr var orsaken till dess räddning.

56 – Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

Berättelsen om **Dhu al-Qarnayn** visar att jorden tillhör Gud – Han låter den ärvas av vem Han vill av Sina tjänare. De troende, de rättfärdiga, är de som mest förtjänar denna arvsrätt. Och Gud fortsätter att sända bland Sina tjänare starka män som hjälper de förtryckta och svaga.

Den som sände Dhu al-Qarnayn för att bygga en barriär mot Gog och Magog för att rädda de svaga – är kapabel att sända till dessa troende muslimer en kung som al-Najashi som skyddar dem från Qurayshs aggression.

Bland lärdomarna också

Att utvandningsprojektet var ett **socialt budskap** till de flesta av Mekkas hushåll – ett budskap som Guds sändebud, ﷺ, ville sända för att visa dem att **religionens band i dessa ungas hjärtan var starkare än alla andra band**, vare sig det var land, stam, familj eller rikedom. Och att dessa var beredda att offra pengar och det dyrbaraste de ägde för denna kallelse. Här är beviset: De lämnade sina familjer, sina hemländer och sina rikedomar och begav sig till Abessinien – ett land som Mekkas folk ansåg att de själva var bättre än dess invånare, abessinierna med mörk hud, varifrån de flesta av Mekkas slavar kom.

Bland lärdomarna också

Att Qurayshs ställning skakades och rubbades. Staden som brukade skryta med att den var frihetens samhälle, generositetens och skyddets folk – deras egna söner flydde från dem på grund av deras förtryck och sökte skydd hos abessinierna.

Guds sändebud, ﷺ, valde de bästa av Qurayshs ungdomar, söner till de ädla ledarna, för att detta budskap skulle bli starkt och nå sitt mål.

Bland lärdomarna också – Profetens val av utvandrare

Profeten valde utvandrare från Qurayshs ungdomar som hade den styrka som kunde avvärja Qurayshs skada från dem. De hade inte utsatts för den extrema tortyr som Bilal och Khabbab och andra av slaverna och de svaga hade utsatts för.

Dessa utvandrare var **islams bästa kadrer**, som Guds sändebud, ﷺ, hade

56 – Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

fostrat i Dar al-Arqam och förberett för denna uppgift. Unga män vars hjärtan fyllts av visshet, tro och energi. Han valde dem för utvandringen så att han inte skulle förlora dem i denna orättvisa miljö – utan flytta dem till en ny miljö där de kunde bära denna eviga religion vidare. Så att marken inte skulle ryckas undan under islams fötter.

Utvandringen hade alltså **strategiska motiv** och var en del av en långsiktig plan som Guds sändebud, ﷺ, ritade upp.

Beviset på detta är att profeten, ﷺ, befalldes Ja‘far att stanna i Abessinien och inte kallade honom att komma till Medina tillsammans med de andra utvandrarerna – inte ens efter slaget vid Badr och muslimernas seger. För vid den tiden fanns fortfarande faror som hotade islam:

- judarna hotade Medina direkt
- avgudadyrkarna hotade muslimerna utifrån
- och de stod i vägen för att islam skulle spridas utanför Medina

Därför kallade han dem inte förrän flera år efter hans utvandring till Medina.

Utvandrarerna i Abessinien förblev en **tagg i Qurayshs hals**. De försökte få bort dem med pengar och list, men de lyckades inte.

Muslimernas återkomst från Abessinien till Medina sammanföll med **tillkännagivandet av den islamiska staten i Medina**, efter att avgudadyrkarna i och med Hudaybiyya-fördraget erkänt att muslimerna hade en legitim stat som hade rätt att förhandla med andra.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)

56 - Qurayshs hantering av utvandringen till Abessinien

- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)